

Вітаємо учасників сьогоднішніх Святих Літургій - шановних парафіян та милих наших гостей. В наших молитвах не забуваймо на тих, які з причин старості, немочі чи інших не в силі сьогодні бути з нами. Молімось і за тих, які нехтують сьогоднішнім Богослуженням.

РІЗДВЯНА СПОВІДЬ у суботу 4 січня від години 6:30 вечора. Свята Літургія о 7-й годині вечора.
ЖЕРТВИ. На загальні церковні потреби: 5,000.00 дол. (на павуки) Марійська Дружина; 2,500.00 дол. Володимир Цвенар; 1,000.00 дол. (на процесійний хрест) д-р Андрій Горняткевич; по 200.00 дол.: Оля Шафран і Лінда та Орест Говди; 100.00 дол. (на павуки) Володимир Урбан. Щиро дякуємо.

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ. Понеділок(30) Свята Літургія не відправиться; **Вівторок(31):** в намірі дародавця
Середа(1): + Юлія і Ірина Павликовські - Легатова; **Четвер(2):** + Петрунеля - Іван і Марія Гайтко
П'ятниця(3): + Йосиф, Анна, Юрій і Марія - Родина Гринів;

Субота(4): 7:00 вечора за пок. Михайла Щєбівлока і родину - Легатова

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО ПАТРІАРХА СВЯТОСЛАВА

Христос рождається! На голос ангела, який пролунав пастушкам серед темної ночі, спішимо ми сьогодні до вбогої стаєнки у Вифлеємі. Тут ми бачимо на руках Пречистої Діви Марії Божого Сина, що прийшов у наш світ людини. Разом з ними радіємо і дивуємося, оспівуємо і споглядаємо живого й істинного Бога, який народився в людському тілі та віддає себе в руки людини як маленьке, ніжне і беззахисне Дитя. Різдво нашого Спасителя відкриває нам глибини Божественного життя, як також всю правду про саму людину. Той, хто сьогодні явився в людському тілі, існував ще перед сотворенням світу, бо як предвічний Бог **споконвічно від Отця народився нетлінно як Сина!** Це таїнство Божого синівства Ісуса Христа - що само по собі є невимовним і незбагненним! - сьогодні об'являється і проповідується людині. Це свято робить нам доступним божественне синівство, проголошує, що наш Бог-Отець любить нас як своїх синів і дочок. У Його новонародженому Сині ми переживаємо сьогодні нашу близькість до Бога, таку саму теплу, могутню, реальну та життєдайну, якою є трепетна близькість люблячого батька до свого єдиного первістка. Вдивляючись в обличчя Божого Дитяти і Його Матері Марії, усвідомлюємо, що свято Різдва дає нам пізнати правду про нашу людськість, про власну людяність, яка стала знаком Божої присутності: **“І ось вам знак, - каже ангел до пастушків. - Ви знайдете дитя сповите, що лежатиме в яслах”** (Лк.2,12). Це Дитя - сам Бог, що **в останній час безсіменно від Діви тілом народився.** Це Дитя враз доручає людині, в особі Йосифа, дивну роль свого опікуна. У Різдві Христовому ми приймаємо вічного Бога таким, якими є самі. Бо зазвичай люди прагнуть, щоб ними хтось опікувався. А тут, у Вифлеємі, сам Бог, як дитя, є тим, ким опікується людська родина! Людяність, відчуття святості людського життя і пошана до нього - це та зворушлива і спасенна дорога, якою в цю таїнственну ніч Божий Син, як Син Марії, приходять до нашого дому, нашої родини, нашого народу. І ця божественна людяність - боголюдство вочлененого Сина Божого - вікриває нам сьогодні різдвяну дорогу любові до Бога і ближнього. Святкуючи Різдво разом із подорожніми й безпритульними, солідаризуючись із тим, кого зневажають і чию гідність заперечують, ми, християни, як справжні опікуни та благовісники присутності Бога серед нас, робимо наш світ, наше суспільство більш людяним і гідним самої Людини. Народження Сина Божого, Відвічного Слова Отця, виявляє порядок із величчю та славою нашого Бога - Творця і Спасителя, велич і славу людини як вінця всього сотвореного. У своєму вочлененні Бог виявляє особливу гідність людини, бо втілюється саме в неї - у свій образ. Св. Іринеї

Ліонський навчає: *“Коли Слово стало тілом, ставши тим, хто був Його образом... то вчинило людину подібною до невидимого Отця через видиме Слово”.*

Прославляючи гідність людської особи, Христова Церква сьогодні співає: *“Христу Богові закличмо: Ти, що підняв нашу силу, Святий еси Господи!”* Подібно як прихід на Землю Сина Божого через вочленення стало центром всесвітньої історії, так само пошана до гідності людської особи є осердям істинного, справді людяного суспільства. Церква навчає, що суспільні інститути та їхні лідери повинні поважати кожну людину і їх найпершим завданням є сприяти цілісному її розвитку. Людина не може бути засобом реалізації економічних, соціальних чи політичних планів, нав'язаних світською владою. Ця влада мусить пильно стежити, щоб обмеження свободи чи будь-який тягар, покладений на особисте життя людини, ніколи не завдавали шкоди її гідності. Кожне суспільство, у якому зневажають людину, не має майбутнього. Джерелом справедливого законодавства та суспільного устрою повинна бути гідність людської особи. Бо саме людина є осердям поєднання дочасного і вічного, Божого і людського, вона є тими дверима до вічності, що їх відкрив у своїй людяності Син Божий у день свого Різдва. Тому святкувати Різдво означає тримати відкритими двері наших сердець до гідності людини, особливо немічної і беззахисної, яким є Божественне Дитя на руках Пречистої Діви Марії.

Сьогодні українське суспільство вже вкотре у своїй історії засвідчує, що прагне будувати власне майбутнє на підвалинах християнської віри. Новонароджений Спаситель є сповненням надії всього людства на прихід Царства Божого - царства справедливості, миру і добра. Народження саме такого предвічного Царя миру звіщав ангел, коли казав пастирям: **“Не бійтесь, бо я звіщаю вам велику радість, що буде радістю всього народу: сьогодні народився вам у місті Давидовім Спаситель”** (Лк.2,10-11). Як важливо нам у цей історичний момент, на слово благовісника, відчутти, що саме Христос є джерелом нашої радості, і перестати боятися! У Різдві Христовому нехай наша тривога перетвориться на надію, розгубленість і непевність - переміниться на дорогу до Господнього вертепу. У цей різдвяний день, коли, за словами ап. Павла, сила божа проявляється в людській немочі (пор. II Кор.12,9), наше відчуття безсилля перетворюється на усвідомлення власної гідності. За діянням Святого Духа це усвідомлення власної гідності стає силою, що допоможе нам збудувати суспільство, гідно людини. Ось чому ми сьогодні, величаючи силу божественної людяності, співаємо: **“Ти, що підняв нашу силу, Святий еси, Господи!”**

Дорогі в Христі! У цей радісний день Христового Різдва складаю всім вам сердечні вітання. Віншуючи вам добром і миром, злагодою та добробутом, прагну постукати до дверей кожної української родини! Голосом прадавньої коляди бажаю розвесилити кожне українське серце! Сповіщаючи велику радість про народження нашого Спасителя, хочу зібрати всю нашу Церкву - як в Україні, так і поза її межами - довкола Вифлеємського вертепу в єдину Божу спільноту!

Відчуймо себе єдиною християнською родиною, у якій сьогодні народжується наш Спаситель. Дорогою людяності та християнської солідарності торкнімося усіх, хто відстоює власну гідність, гідність своєї родини та свого народу! Поділімся нашою різдвяною радістю з тими, хто знаходиться далеко від рідної домівки, на лікарняном ліжку чи в'язничних нарах. Усі разом, за світлом зірки, спішімо до ближнього, щоб побачити в тілі - невидимого, в Його убогості - Джерело всякого добра, у немічному - Всемогутнього, - Новонародженого Христа-Бога в обіймах Богородиці.

Христос рождається!

Славимо Його!

+СВЯТОСЛАВ